

Bu yazıyı depremin ertesi günü yazdım. İnternette uzak durmaya çalıştığım için hemen yayınlanmadı. Sağını solunu düzeltmeden yolluyorum.

Ne olacağını söyleyeyim. Türkler yardımların PKK tarafından çalındığını, Kürtler de devletin kendilerine yeterli yardım yapmadığını iddia edecek.

Güven yok çünkü. Bunu anlamadığınız sürece insanların olayları nasıl yorumladığını keşfetmek mümkün değil. Bir insanlık faciası karşısında bile neden saçma ayrıntılara saplandıklarını anlamak.

Hep yapageldiğimiz gibi Türkler ve Kürtler ve diğer insanlar hakkında kerameti kendinden menkul önermeler üreteceğiz. Bu insanların gerçekte iyi olduklarını kafamızda kurgulayacağız ve şaşıracağız, neden böyle davranıyorlar.

Wishful thinking, temenniye düşünceyle karıştırmaya gavurun verdiği isim. Temennimiz depremin barışa vesile olması olabilir, benim de öyle, ancak bu temenniye gerçekte değiş tokuş etmek anlamına gelmez. Bu depremin Türklerin ve Kürtlerin beraber yaşadığı son deprem olabileceğini farketmek gerekir. Bölünme izlerinin derinleştiği bir zamandayız ve bölünmenin bebek bezi yardımıyla veya ne sonuçlara yol açacağı bilinmeyen, buyrun evimize gelin kampanyalarıyla düzelmeyeceği bir noktadayız. Kardeşlik ve barış, sözde güzel duran ama iki cephenin de kendine göre anladığı kavramlar. Türklerin barışı, Kürtlerin barışıyla aynı değil; bunu anlamak neden bu kadar zor, onu bilmiyorum.

Kardeşimin nüfus cüzdanında iki senedir Van kaydı mevcut. Eşinin ailesini severim. Deprem evimde olmuş gibi. Gitmek istediğimde biz de bir şey yapamıyor dedikleri için duruyorum. Bir Türk olarak nihayetinde PKK'nın eline de geçse yardım etmekten uzak duracak değilim. Yine de konuyu nasıl görmek istiyorsa, o şekilde anlatanları da ciddiye alamıyorum.

Kendisinin de Kürt olduğundan bahseden başka bir tanıdığım, Vanlıların PKK'yı desteklediğini, onların da askerlerimizi öldürdüğünü, bu felaketi hakettiklerini anlatıyordu. Bu kadıncağz dayısının oğlunu kaybetmiş savaşta. İnsanın bayrağı ve vatani için ölebileceğini söyledi.

Hangi bayrak, hangi vatan?

100 senelik Türklük doktrinin insanımızı getirdiği yer, kalplerdeki nefret tohumlarının depremle bile sarsılmayacak kadar büyümesi. Gönüller birleştiğinde sair noktalar önemsizdir ve yine gönüller ayrıldığında sair noktaların anlamı yoktur. Bizim Kürtlerle gönlümüz ayrıldı. Görünen vadede huzur yok.